

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: **M. M. B.**, narozená X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, IČ 00551023,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen
MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 14.9.2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.7.2021 č.j. MPSV-
2021/120197-914 o dávku mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytných nákladů,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven

termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech pomoci v hmotné nouzi rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 15.7.2021.

2. **Včasnou žalobou ze dne 14.9.2021** doručenou osobně zdejšímu soudu dne 14.9.2021 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 15.7.2021 č.j. MPSV-2021/120197-914, jehož kopii připojila, jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), zamítnuto její odvolání a potvrzeno napadené rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **úřad práce** či **ÚP**) ze dne 21.6.2021, č. j. 55565/2021/PPA, o přiznání dávky mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytných nákladů ve výši 8 000 Kč.
3. **V žalobě** žalobkyně zejména vyjádřila, že její situace ohledně úhrady nezbytných nákladů byla správním orgánem vyhodnocena nedostatečně a to bez ohledu na její možnosti a zdravotní stav a tím byla poškozena. Dále mimo jiné uvedla, že do dnešního dne žije v bytě v DPS (Dům s pečovatelskou službou) v Plzni, kde nemá žádnou šatní skříň, jídelní stůl ani židli, chybí jí stropní svítidla, nemá žádný koupelnový nábytek, za přiznanou částku jsem si koupila pouze lednici a pračku, na které jsem si připlatila, protože v přiznané částce se nepočítá s dopravou, také se zdravotní kondicí žadatele, kdy jsem musela mít pračku plněnou vrchem, protože mám problémy s určitým typem pohybu, lednici chtěla alespoň s jedním mrazícím šuplíkem, protože její příjem jí nedovoluje vařit si každý den, uvařené si tedy zamrazuje v porcích, aby s penězi vystačila. Oblečení mám stále „uskladněno“ v igelitových pytlích, část pak v „knihovně“, nebo na starém kovovém věšáku a sušáku, tyto předměty (kusy nábytku) dostala darem, stejně tak i kancelářskou židli k pracovnímu stolu, který si společně se starou válendou, na které spí, a jednou malou skříňkou, kterou používá jako noční stolek, přivezla z předchozího podnájmu. Na doporučení se ohledně požadavku na nábytek obrátila na Diecézní charitu, ale v jejich skladu nábytku v tu dobu požadované neměli a navíc ani neměli delší dobu k dispozici auto, tedy neměli možnost cokoli svážet ani zavážet v případě, že by nábytek na skladě v budoucnu byl. Žalobkyně také vyjádřila, že má za to, že na úhradu nezbytných nákladů jí měla být přiznána větší výše, která by jí pomohla zajistit si základní nezbytně nutné vybavení bytu, který byl zcela prázdný, když se do něj stěhovala, a to konkrétně šatní skříň (alespoň 3-dveřovou), menší kuchyňský stůl a alespoň 2 kuchyňské židle, aby se v tomto bytě mohla cítit jako doma, přijímat návštěvy a těšit se alespoň z toho mála, co má a důstojně zde dožít. Závěrem požadovala, aby původní rozhodnutí ÚP bylo změněno a dávka mimořádné okamžité pomoci (dále i **MOP**) na úhradu nezbytných nákladů byla přiznána ve výši 20.000,-Kč místo původních 8.000,-Kč.
4. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 15.7.2021** č.j. MPSV-2021/120197-914 bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) vydané v souladu se zákonem č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen **zákon**), ze dne 21.06.2021 č.j. 55565/2021/PPA, jímž rozhodl o přiznání dávky mimořádné okamžité pomoci žalobkyni na úhradu nezbytných nákladů ve

výši 8 000 Kč podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b), § 2 odst. 5 písm. b) a § 37 písm. d) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 111/2006 Sb.“) a v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“). V odůvodnění rozhodnutí úřad práce shrnul důvody podání žádosti podané dne 19.5.2021, kdy konstatoval, že dne 25.5.2021 bylo provedeno šetření v místě na adrese skutečného pobytu žadatelky. Bylo zjištěno, že v bytě se nacházejí čtyři skřínky, válenda, psací stůl, židle a mikrovlnná trouba. Úřad práce uvedl, že mimořádná okamžitá pomoc je dávkou nenárokovou a dále uvedl účel jejího použití a konstatoval, že žadatelka je v souladu s právním předpisem považována za osobu v hmotné nouzi a že bylo rozhodnuto přiznat předmětnou dávku ve výši 8.000 Kč na zakoupení pračky a lednice. Na zakoupení ostatních požadovaných předmětů dlouhodobé potřeby nejsou finanční prostředky poskytnuty, jelikož se v domácnosti žadatelky nacházejí vyjmenované předměty (psací stůl, mikrovlnná trouba, 4 skříně a židle), vše způsobilé k využívání. Při posouzení nároku na předmětnou dávku bylo přihlédnuto k celkovým sociálním a majetkovým poměrům žadatelky a také k aktuálním cenám praček a lednic. Úřad práce uvedl příklady cen těchto spotřebičů, které zjistil vlastní činností a v závěru upozornil na riziko spojené s nákupem bazarového zboží a na povinnost žadatelky doložit doklad prokazující účelné využití přiznané dávky.

Dále bylo žalovaným uvedeno, že žalobkyně žije v bytě zvláštního určení v domě s pečovatelskou službou, je v evidenci uchazečů o zaměstnání úřadu práce ode dne 17.8.2020 s nárokem na podporu v nezaměstnanosti a je také příjemkyní dávek pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení a dávky příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory. Dle protokolu z ústního jednání konaného dne 19.5.2021 na oddělení hmotné nouze s žalobkyní za účasti pracovnice organizace Člověk v tísni, o.p.s., a žalobkyni bylo vystaveno doporučení do humanitárního skladu Diecézní charity Plzeň s požadavkem na pračku, lednici, 2 šatní skříně, jídelní stůl, čtyři židle, koupelnovou skříňku, elektrickou troubu a prádelník. Doporučení bylo doručeno oddělení hmotné nouze zpět dne 26.5.2021 s tím, že žádný z požadovaných předmětů není k uvedenému datu na skladě, ale dle zápisu z telefonického hovoru dne 27.5.2021 bylo potvrzeno pracovníkem humanitárního skladu, že k uvedenému dni mají k dispozici dvě šatní skříně v provedení s šatní tyčí.

Rovněž bylo uvedeno, že dne 25.5.2021 provedli pracovníci oddělení hmotné nouze šetření v místě bydliště žalobkyně, o čemž byl sepsán záznam ze šetření v místě, který podepsala s tím, že nemá námitek. V popisu vybavení bytu je uveden seznam následujících předmětů: 4 skřínky, válenda, psací stůl, židle, mikrovlnná trouba Sharp (patří žadatelce) a kuchyňská linka se zabudovanou varnou deskou.

Žalovaný také citoval ustanovení § 2 odst. 5 písm. b), § 36 odst. 1 písm. b), § 37 písm. d) a § 38 odst. 2 zákona a podotkl, že z praxe je známo, že předmětem, který je nezbytný pro zajištění základních životních potřeb a není nadále únosné v domácnosti fungovat, je především lednička, pračka, postel atd. Dále uvedl, že se ztotožnil s rozhodnutím ÚP, který v odůvodnění rozhodnutí náležitě popsal podklady a skutečnosti, ze kterých vycházel i úvahy, kterými se řídil při rozhodování o nároku na dávku a její výši. Dne 13.7.2021 žalovaný ověřil telefonickým dotazem na humanitárním skladu Diecézní charity Plzeň, že k uvedenému datu jsou na skladě šatní skříně, stůl a židle, ale tyto požadované předměty mívají na skladě nárazově a pokud není žadatel úspěšný v určitém dni, může být jeho požadavek uspokojen např. za týden. Žalobkyně má stále možnost využít nabídky humanitárního skladu, kde je možné pořídit funkční požadované předměty dlouhodobé potřeby (šatní skříň, prádelník, jídelní stůl, židle), přičemž například židli a stůl, byt

pracovní, již vlastní. Dle odvolacího správního orgánu využívá-li žalobkyně k přípravě stravy varnou desku sporáku, není výdaj na nákup pečící trouby z dávek pomoci v hmotné nouzi nezbytný a odůvodněný. Výše poskytnuté dávky mimořádná okamžitá pomoc je dle názoru žalovaného dostatečná k zakoupení menší lednice i pračky.

Závěrem žalovaný uvedl, že dospěl k závěru, že rozhodnutí (ÚP) nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 22.9.2021**, které bylo doručeno i žalobkyni, mimo jiné uvedl skutečnosti obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále zdůraznil, že při hodnocení nároku na dávku správní orgán posuzuje každou žádost individuálně s přihlédnutím ke specifickým jednotlivých osob a potřebám rodiny. Při posuzování nároku na mimořádnou okamžitou pomoc je nezbytné přihlédnout ke skutečnosti, zda osoba žádající o mimořádnou okamžitou pomoc je zaměstnaná, popř. má jiný pravidelný příjem a tuto skutečnost zohlednit v rámci správního uvážení. Pro řádné zjištění skutkového stavu věci a přesvědčivosti odůvodnění provedl úřad práce sociální šetření. Žalobkyni bylo poskytnuto základní sociální poradenství, což je doloženo protokolem z ústního jednání konaného na oddělení hmotné nouze dne 19.5.2021. Dle žalovaného orgán pomoci v hmotné nouzi v rozhodnutí vyhodnotil všechny aspekty a dospěl k názoru, který náležitě odůvodnil. V daném případě se žalovaný ztotožnil s rozhodnutím ÚP dávku mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytných nákladů přiznat ve výši 8.000 Kč. Dále k žalobní námitce, že žalobkyně má zdravotní problémy s určitým typem pohybu, žalovaný uvedl, že špatný zdravotní stav nebyl v odvolání zmíněn, přičemž žalobkyně není poživatelkou invalidního důchodu z důchodového pojištění, nepobírá příspěvek na péči, nepobírá příspěvek na mobilitu, nemá průkaz osoby se zdravotním postižením ani nedoložila potvrzení o svém nepříznivém zdravotním stavu. Také bylo podotknuto, že k žalobě doložené snímky z interiéru bytu žalobkyně byly součástí i podaného odvolání, přičemž žalobkyně žije v bytě zvláštního určení v domě s pečovatelskou službou na adrese X, na základě nájemní smlouvy uzavřené dne 7.4.2021. Závěrem žalovaný vyjádřil, že jeho rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno tato rozhodnutí zrušit, proto navrhl, aby žaloba byla v plném rozsahu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta jako nedůvodná.
6. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 15.7.2021 i ve vyjádření žalovaného ze dne 22.9.2021 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky založené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 15.7.2021 doručeno žalobkyni dne 19.7.2021. Dle žádosti o MOP ze dne 18.4.2021 doručenou ÚP dne 19.5.2021 žalobkyně požadovala částku 30.000,-Kč. Mimo jiné je založen i záznam ze šetření v bytě žalobkyně dne 3.9.2021, v němž je uvedeno, že z MOP byla zakoupena lednice Candy a pračka Indesit (kopie faktury připojeny) a dále, že v místnosti je 1x velká skříň, 1 menší komoda, 1x lůžko, 1x stůl, 1x komoda, 1 kancelářská židle, sušák a němý sluha.
7. **Žalobkyně v podání ze dne 10.11.2021** vyjádřila své stanovisko k vyjádření žalovaného a setrvala na svých názorech vyjádřených v podané žalobě, ocenila pomo terénní pracovnice organizace Člověk v tísni, p. X, a připojila lékařské zprávy z psychiatrické ambulance ze dne 15.7.2020 a z chirurgického a interního oddělení ze dne 14.9.2021 s tím, že přímo na zdravotní stav nebyla nikým dotázána nebo požádána o jeho prokázání
8. **Žalovaný dne 22.11.2021** ve vyjádření k replice žalobkyně mimo jiné uvedl, že z právní

úpravy (§ 36 zákona) plyne, že dávka mimořádné okamžité pomoci je dávkou jednorázovou a nenárokovou a rozhodnutí o ní je založeno na správním uvážení. Správní uvážení (diskreční pravomoc) představuje zákonem stanovené oprávnění správního orgánu provést volbu jedné z několika možných zákonem předvídaných variant, přičemž každá taková volba bude po právu. Rozhoduje-li správní orgán na základě správního uvážení, je povinen opatřit si dostatek podkladů pro rozhodnutí; to u dávky mimořádné okamžité pomoci předpokládá opatřit podklady pro posouzení toho, zda se jedná o nezbytný jednorázový výdaj, podklady o příjmech žadatele a zhodnotit celkové sociální a majetkové poměry. Dle žalovaného podklady pro to, aby mohlo být posouzeno, zda požadovaná dávka na opatření šatní skříně, 2 jídelních židlí a stolu je nezbytná, byly spolehlivě opatřeny a ÚP při jejich hodnocení z mezí správního uvážení nevybočil. Také bylo připomenuto, že Diecézní Charita Plzeň nabízí v prostorách charitního šatníku rozsáhlý sortiment nového i použitého zboží pro širokou veřejnost (domácí potřeby, nádobí, nábytek atd.) a v případě, že klient neobdrží všechny vypsane věci dle seznamu, má možnost přijít se stejným doporučením v další výdejní termín. Doložená lékařská zpráva ze dne 15.7.2020, kde je uvedeno, že žalobkyni hrozí bezdomovectví, není relevantní, neboť se dne 1.5.2021 přestěhovala do bytu zvláštního určení v domě s pečovatelskou službou (viz shora) a zdravotní problémy uvedené v lékařských zprávách ze dne 14.9.2021 nemohou ovlivnit posuzování nároku na mimořádnou okamžitou pomoc.

9. Poté **žalobkyně v podání ze dne 17.12.2021** (chybí vlastnoruční podpis) předaném k poštovní přepravě až dne 27.1.2022, které bylo **soudu doručeno dne 28.1.2022**, reagovala na podání žalovaného ze dne 22.11.2021. Mimo jiné popsala svoji situaci (zemřela jí matka, se synem se nestýkají, nesplňuje podmínky odchodu do důchodu, je bez možnosti zajistit si výdělek, horší se její fyzický i psychický stav atd.). Připojila kopie e-mailů z roku 2020 (komunikace výše uvedené p. X jménem žalobkyně s ÚP, ČSSZ (nemocenské dávky) a i o zajištění bytu) i část vyjádření ombudsmana z jeho výroční zprávy za rok 2006. Závěrem vyjádřila, že i když podle žalovaného je rozhodnutí v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno tato rozhodnutí zrušit, existují důvody, aby žaloba nebyla zamítnuta a rozhodnutí ÚP bylo změněno v části přiznání výše dávky MOP na úhradu nezbytných nákladů.
10. V **§ 2 odst. 5 písm. b) zákona** je stanoveno: Za osobu v hmotné nouzi může orgán pomoci v hmotné nouzi považovat též osobu, která nemá vzhledem k příjmům a celkovým sociálním a majetkovým poměrům dostatečné prostředky na úhradu nákladů spojených s pořízením nebo opravou nezbytných základních předmětů dlouhodobé potřeby.
11. Podle **§ 36 odst. 1 písm. b) zákona** nárok na mimořádnou okamžitou pomoc má osoba uvedená v § 2 odst. 4 a 5, pokud je považována za osobu v hmotné nouzi
12. Dle **§ 37 písm. d) zákona** výše mimořádné okamžité pomoci osobě uvedené v § 2 odst. 5 písm. b) se stanoví až do výše nákladů uvedených v § 2 odst. 5 písm. b) nebo c), s tím, že součet dávek poskytnutých podle každého z těchto ustanovení nesmí v rámci kalendářního roku překročit desetinásobek životního minima jednotlivce.
13. Podle **§ 38 odst. 2 zákona** nárok na mimořádnou okamžitou pomoc vzniká dnem, kdy ji příslušný orgán pomoci v hmotné nouzi přizná.
14. V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 15.7.2021 z důvodů v ní uvedených, zejména požadovala, aby jí byla přiznána na úhradu nezbytných nákladů přiznána místo původních 8.000,-Kč částka

20.000,-Kč. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož s tímto postupem žalobkyně i žalovaný vyjádřily souhlas.

15. Soud však neshledal ze strany správních orgánů, tj. žalovaného a ÚP, taková pochybení, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí, jak umožňuje při splnění zákonných podmínek soudní řád správní, neboť rozhodnutí žalovaného i ÚP jsou srozumitelná i přezkoumatelná. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal dostatečným způsobem s odvolacími námitkami žalobkyně uplatněnými v odvolání ze dne 1.7.2021 proti rozhodnutí ÚP ze dne 21.6.2021, které jí bylo doručeno dne 30.6.2021 dle doručky. Dle názoru žalobkyně však existují důvody, aby její žaloba nebyla zamítnuta a rozhodnutí ÚP bylo změněno v části přiznání výše dávky MOP na úhradu nezbytných nákladů, avšak o jaké důvody by se mělo jednat, neuvedla.
16. Po přezkoumání veškerých podkladů v této věci soud neshledal, že by hodnocení situace žalobkyně správními orgány (tj. ÚP a žalovaný) bylo nedostatečné a tím došlo k poškození jejích práv, ač ona je přesvědčena o opaku. Tudíž tento žalobní bod uplatněný v žalobě soud neshledal důvodným, když nebylo zjištěno, že by na ÚP při rozhodování o přiznání požadované dávky a výši MOP nezohlednil všechny zjištěné skutečnosti stejně jako žalovaný v rámci odvolacího řízení. Oba správní orgány postupovaly v souladu s výše citovanými ustanoveními příslušného zákona a i dle názoru soudu posoudily správně, že předměty dlouhodobé potřeby, které žalobkyně nezbytně potřebuje, jsou lednice a pračka, s přihlédnutím k výsledku šetření provedeného dne 25.5.2021 v bytě, který jí byl přidělen v domě s pečovatelskou službou, do něhož se nastěhovala výše uvedeného dne, když k dispozici nejzákladnější vybavení žalobkyně měla a dne 3.9.2021 měla k dispozici i velkou skříň.
17. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti se soud zcela ztotožňuje s postupem žalovaného, který napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ÚP ze dne 21.6.2021 o přiznání dávky mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytných nákladů ve výši 8.000,-Kč. Jelikož se jedná o dávku nenárokovou, která je určena toliko pro řešení mimořádné okamžité pomoci, nelze očekávat, že výše přiznané částky bude odpovídat žádosti žalobkyně, aby plně uspokojila její požadavky v plném rozsahu. Žalobkyně však má možnost, aby podala novou žádost o tuto dávku, pokud její situace pomoc opravdu vyžaduje a budou splněny zákonné podmínky.
18. Soud rovněž zcela souhlasí s vyjádřením žalovaného, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně je rozhodující pro posouzení jiných dávek (např. invalidní důchod, příspěvek na péči) nikoli ohledně dávky MOP. Pokud se zdravotní stav žalobkyně zhoršuje a omezuje ji to v pracovní činnosti, má možnost požádat o invalidní důchod, jelikož pro přiznání starobního důchodu a jeho výplatu, i když dosáhla důchodového věku (62 let a 2 měsíce), nesplnila zákonné podmínky, když nedosáhla potřebné doby pojištění nejméně 35 let, jak vyplývá z kopie rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27.7.2021 založené ve správním spisu.
19. Za situace, kdy soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou a postup správních orgánů rovněž shledal v souladu s platnou právní úpravou, zamítl žalobu žalobkyně jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. (soud zamítne žalobu, není-li důvodná), jak uvedeno ve **výroku I. rozsudku**. Neznačená totiž, že je nesprávné či dokonce nezákonné rozhodnutí správního orgánu, není-li plně v souladu s požadavkem žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno.

20. Soud ještě podotýká, že žalobkyní požadovaný žalobní petit, kterým se domáhala změnit původní rozhodnutí ÚP a zvýšit přiznanou částku MOP, se zcela míjí s možnostmi rozhodnutí stanovenými soudním řádem správním, tj. zákonem č. 150/2002 Sb., kdy soud může buď zamítnout žalobu, není-li důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.), či zrušit napadené rozhodnutí a případně i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, jež mu předcházelo, a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému, který je vysloveným právním názorem soudu v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 1, 3-5 s.ř.s.). V této věci však žaloba byla shledána nedůvodnou.
21. Žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů, jak uvedeno ve **výroku II. rozsudku**, jelikož žalobkyně nebyla úspěšná a úspěšný správní orgán nemá právo na náhradu ze zákona dle § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 28. ledna 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně